

Sygn. akt: *INs 318/15*

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariusz Tchórzewski

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku R. G. (1)

z udziałem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

o nakazanie udzielenia bezpłatnego czasu antenowego

postanawia

odrzuć wniosek.

UZASADNIENIE

W dniu 20.10.2015 r. o godz. 15:33 R. G. (2) – powołując się na fakt bycia kandydatem na posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z Komitetu Wyborczego „(...)” – wniósł za pośrednictwem poczty elektronicznej o udzielenie mu bezpłatnego czasu antenowego przez wskazanego uczestnika, w „wymiarze 50% jaki uzyskała p.B. S. i p.E. K. w dniu 19.10.2015 r.”, podając za podstawę swojego wniosku art. 111 k.wyb.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek z dnia 20.10.2015 r. jest obciążony brakami formalnymi, uniemożliwiającymi nadanie mu biegu (brak podpisu pisma, brak oznaczenia adresu siedziby uczestnika), jednakże z uwagi na treść § 116 ust. 1 Regulaminu u.s.p. odstąpiono od wzywania do ich uzupełnienia.

Zgodnie z art. 2 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1 k.p.c. sądy powszechne rozpoznają sprawy cywilne, czyli sprawy z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego, opiekuńczego, pracy oraz sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, a na zasadzie wyjątku także inne sprawy, o ile przepis ustawy szczególnej tak stanowi. Spod kognicji sądów powszechnych wyłączone są w całości wszelkie sprawy rozstrzygane w trybie administracyjnym, czy o charakterze publicznoprawnym, co do których prawodawca nie uznał kognicji sądów powszechnych. Żądanie zgłoszone przez wnioskodawcę w przywołanym piśmie nie może, zatem być rozpoznawane w drodze postępowania cywilnego przed tutejszym Sądem. Kandydat na posła na Sejm wskazał, jako podstawę normatywną swego żądania art. 111 k.wyb., co prima facie miałyby wskazywać na możliwość rozpoznania żądania w trybie tzw. „ochrony prawnej w okresie kampanii wyborczej”. Wskazanie podstawy normatywnej żądania nie jest nigdy wiążące dla Sądu, który musi je oceniać w odniesieniu do podstawy faktycznej uzasadniającej roszczenie i samodzielnie dokonać subsumpcji, w tym także w zakresie kontroli wstępnej obejmującej ocenę dopuszczalności wszczęcia i kontynuowania postępowania cywilnego.

Przywołany przez R. G. (1) art. 111 k.wyb. ustanawia ochronę prawną dla kandydata na posła i pełnomocnika wyborczego zainteresowanego komitetu wyborczego wyłącznie przed nieprawdziwymi informacjami zawartymi w materiałach wyborczych, wypowiedziach i innych formach agitacji wyborczej (por. F.Rymarz „Kodeks wyborczy.

Komentarz”, t.2). W konsekwencji powyższego, wskazane podmioty mogą wystąpić do sądu powszechnego o wydanie orzeczenia ściśle określonej treści, wskazanej w punktach 1-6 pierwszego paragrafu przepisu i jest to katalog zamknięty stosownych wniosków zainteresowanych, jak również możliwych rozstrzygnięć zapadłych w postępowaniu sądowym.

Okolicznością bezsporną jest to, że R. G. (1) we wniosku z dnia 20.10.2015 r. w ogóle nie zgłosił zarzutu rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, przez jakikolwiek podmiot uczestniczący w kampanii wyborczej w 2015 r., ani też nie zgłosił żadnego z 6 możliwych żądań normowanych w art. 111 § 1 k.wyb. Wystąpił do Sądu z innym żądaniem, co do którego przepis ustawy nie przewiduje dopuszczalności rozpoznania sprawy przez sąd powszechny, a nie budzi wątpliwości, że kwestia przebiegu kampanii wyborczej do organów władzy ustawodawczej nie ma charakteru stosunku cywilnego z zakresu prawa prywatnego, lecz związana jest ze statutem publicznoprawnym państwa. Konkludując, brak jest w aktualnym stanie prawnym drogi sądowej dla rozpoznania wniosku R. G. (1) w trybie postulowanym przez wnioskodawcę.

Z tych względów, na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak wyżej.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wnioskodawcy z pouczeniem o zażaleniu, z uwzględnieniem treści art. 111 § 3 k.wyb.